Lietas Nr. C17129713
Lietas arhīva Nr. CA-1743-14/18

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja I.Stuberovska
un tiesneses I.Zaļā un I.Strelča
ar sekretāri L.Lazdiņu,
piedaloties prasītāja privatizējamās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Jūrmalas namsaimnieks" pārstāvei /pers. C/, atbildētāja /pers. D/ pārstāvim /pers. E/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Brīvības bulvārī 34, civillietu privatizējamās sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu sakarā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Jūrmalas pilsētas tiesas 2014.gada 13.februāra spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija noskaidroja sekojošo.

Aprakstošā daļa

Privatizējamā sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks" (turpmāk – prasītājs) 2013.gada 12.septembrī cēlis Jūrmalas pilsētas tiesā prasību pret /pers. D/ (turpmāk – atbildētāju) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norāda, ka atbildētājs ir dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašnieks. Atbildētājs ir deklarējis savu dzīvesvietu norādītajā adresē. 2006.gada 15.martā starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas parauglīgums. Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.pantu, atbildētāja pienākums bija maksāt daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotājam visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu proporcionāli dzīvokļa īpašuma lielumam saskaņā ar apsaimniekotāja piestādītiem rēķiniem.

Prasītājs norāda, ka maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu noteikta saskaņā ar Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulatora lēmumiem, 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Norāda, ka 2011.gada 8.septembrī Jūrmalas pilsētas tiesa ir taisījusi spriedumu lietā Nr.C17107611, kurā nospriedusi piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam parādu LVL 918,06 par laika periodu no 2009.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.martam. Ar Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 1.oktobra spriedumu pirmās instances tiesas spriedums atstāts negrozīts un no atbildētāja par labu prasītājam piedzīts parāds LVL 918,06 par laika periodu no 2009.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.martam. Minētais spriedums stājies likumīgā spēkā 2012.gada 21.novembrī un izpildīts daļēji. Par laika periodu no 2009.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.martam atbildētājam vēl jāsamaksā LVL 164,92 un 6% (procenti) apmērā no piedzenamā pamatparāda par gadu līdz sprieduma izpildes dienai.

Saskaņā ar Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu parādu izdruku kopējais parāds par dzīvokļa /adrese A/, pārvaldīšanu, apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem sastāda LVL 1850,40. Ņemot vērā, ka parāds par laika periodu no 2009.gada 1.decembra līdz 2011.gada 31.martam vēl nav nomaksāts, piedzenamais parāds sastāda LVL 1748,48.

Prasītājs norāda, ka 2012.gada 12.decembrī brīdināja atbildētāju par to, ka ir parāds par apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, taču līdz prasības iesniegšanas brīdim tiesā atbildētājs nav samaksājis parādu, kaut gan prasītājs ir veicis atbildētājam piederošā nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanu.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1588., 1589., 1590.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8., 12. un 35.pantu, Civilprocesa likuma 1., 26., 128. un 129.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja komunālo un apsaimniekošanas maksājumu parādu par laika periodu no 2011.gada 1.aprīļa līdz 2013.gada 5.septembrim LVL 1748,48.

Prasītājs Jūrmalas pilsētas tiesas 2014.gada 5.februārī tiesas sēdē prasību uzturēja daļēji, norādot, ka tiek samazināts prasījuma apmērs, jo atbildētājs pēc prasības celšanas tiesā ir veicis daļēju, t.i. LVL 237,50 apmērā samaksu, līdz ar to prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja parādu par laika periodu no 2011.gada 1.aprīļa līdz 2013.gada 5.septembrim LVL 1510,98 (EUR 2149,93); atzīt tiesības saņemt likumiskos 6% (procentus) no piedzenamā parāda par gadu līdz sprieduma

izpildes dienai (izsoles dienai) vai līdz brīdim, kad procenti sasniedz parāda summu, kā arī piedzīt no atbildētāja tiesas izdevumus.

Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2014.gada 13.februāra spriedumu nospriests prasību apmierināt; piedzīt no atbildētāja prasītāja labā parādu EUR 2149,93, valsts novedu EUR 320,74 ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70, kopā EUR 2475,37, noteikt prasītājam tiesības saņemt 6% (procenti) gadā no parāda summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles dienai); piedzīt no atbildētāja par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 0,54.

Pirmās instances tiesa konstatēja, ka ar Jūrmalas pilsētas tiesas zemesgrāmatas nodaļas informāciju (lietas 9.-11.lapa) lietā pierādīts, ka atbildētājs ir dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašnieks.

Lietas materiāliem pievienota 2013.gada 22.maija Jūrmalas pilsētas domes Dzīvokļu nodaļas izziņa Nr.9-21/269 (lietas 12.lapa) apliecina, ka /adrese/, savu dzīvesvietu deklarējis atbildētājs, kā arī vēl divas personas.

Atbilstoši prasītāja sagatavotajai dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu izdrukai (lietas 13.-18.lapa), atbildētāja parāds uz 2013.gada 5.septembri sastāda LVL 1850,40.

Lietas izskatīšanas gaitā tiesa konstatēja, ka visus izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam ir pienākums maksāt atbildētājam, kā to nosaka likuma "Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmā daļa 12., 13.pants.

Atsaucās uz likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.panta pirmo daļu, 12.panta otro daļu un 12.panta piekto daļu (spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim).

Tāpat atsaucās uz Dzīvokļa īpašuma likuma (spēkā no 2011.gada 1.janvāra) 10.pantu, norādot, ka no 2006.gada 15.marta dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas apsaimniekošanas parauglīguma Nr.108 (lietas 19.-21.lapa) (turpmāk – līgums), redzams, ka prasītājs un atbildētājs noslēguši līgumu, saskaņā ar kuru dzīvokļa īpašnieks uzdod un pārvaldnieks apņemas pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamās mājas daļu proporcionāli dzīvokļa īpašnieka kopīpašumā esošās daļas lielumam un tai piesaistīto zemesgabalu daļu. Savukārt dzīvokļa īpašnieks apņemas segt pārvaldniekam izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas daļas un tai piesaistītā zemesgabala pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, proporcionāli viņa īpašuma lielumam atbilstoši izdevumu daļai.

Līguma 6.1.punktā noteikts, ka lai nodrošinātu pienācīgu dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un pārvaldnieka pienākumu izpildi, dzīvokļa īpašnieks maksā dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas maksu pēc pārvaldnieka piestādītā rēķina, samaksu izdarot pārvaldnieka kasē vai ar pārskaitījumu norādītajā bankas kontā latos līdz katra mēneša pēdējam datumam par kārtējo mēnesi.

Līgumu atbildētājs ir parakstījis un šajā sakarā iebildumus nav cēlis, līdz ar to uzskatāms, ka piekritis līguma noteikumiem un apņemas to pildīt.

Tiesa secināja, ka maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu noteikta saskaņā ar Jūrmalas pilsētas Sabiedrisko pakalpojumu regulatora lēmumiem, 2005.gada 22.februāra Ministru kabineta noteikumiem Nr.135 "Kārtība, kādā nosakāma maksa par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu", 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu".

Norādīja, ka no 2012.gada 12.decembra brīdinājuma (lietas 31.lapa) redzams, ka prasītājs ir brīdinājis atbildētāju par apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu.

Atsaucās uz Civillikuma 1838.pantu, Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, norādot, ka no prasības pieteikuma un tam pievienotajiem pierādījumiem redzams, ka prasītājs ir nodrošinājis atbildētāju ar apsaimniekošanas un komunālajiem pakalpojumiem, bet atbildētājs nav pienācīgi veicis maksājumus par komunālajiem pakalpojumiem, dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, kā rezultātā izveidojies komunālo un apsaimniekošanas maksājumu parāds. Prasītājs ir brīdinājis atbildētāju par parādu, taču atbildētājs nav reaģējis un nav nokārtojis savas saistības. Pierādījumi par pretējo tiesā nav iesniegti.

Norādīja, ka atbildētājs nav izmantojis savas likumā paredzētās tiesības – nav sniedzis paskaidrojumus par prasības pieteikumu, nav apstrīdējis pieteikumā minētos faktus, nav iesniedzis pierādījumus, kas apliecinātu parāda samaksu, nav ieradies uz tiesas sēdi, no kā secināms, ka viņam nav pamatotu iebildumu pret prasību. Minēto, tiesas ieskatā apstiprina arī tas, ka atbildētājs pēc minētās prasības celšanas tiesā, ir veicis parāda daļas samaksu.

Atsaucās uz Eiropas Savienības Ekonomisko un finanšu jautājumu padomes 2013.gada 9.jūlija lēmumu par *euro* ieviešanu Latvijas Republikā, norādot, ka ar 2014.gada 1.janvāri un *Euro* ieviešanas kārtības likumu, noteiktais maiņas valūtas kurss ir EUR 1 = LVL 0,702804, tādējādi prasītāja norādītās summas ir konvertējamas EUR valūtā.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzina, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenams komunālo un apsaimniekošanas maksājumu parāds par laika periodu no 2011.gada 1.aprīļa līdz 2013.gada 5.septembrim EUR 2149,93 (LVL 1510,98).

Tāpat atsaucās uz Civilprocesa likuma 195.pantu un Civillikuma 1756.pantu, norādīja, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, atzīstamas prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildes dienai (izsoles dienai) saņemt procentus, minot to apmēru, vienlaikus atzina par pamatotu prasītāja lūgumu saņemt likumiskos 6% (procentus) gadā no piedzenamā pamatparāda EUR 2149,93 (LVL 1510,98), līdz sprieduma izpildes dienai (izsoles dienai) vai līdz brīdim, kad procenti sasniedz pamatparāda summu.

Atsaucās uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu un 42.panta otro daļu, norādot, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami tiesas izdevumi – samaksāta valsts nodeva EUR 320,74 (LVL 225,42) (lietas 7.lapa), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (LVL 3,30) (lietas 8.lapa), par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie

izdevumi – starpība, kuru nav samaksājis prasītājs par tiesas pavēstu un dokumentu nosūtīšanu, atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam – EUR 0,54 (LVL 0,38) (lietas 2.lapa).

Par minēto spriedumu apelācijas sūdzību 2014.gada 17.martā iesniedzis atbildētājs, pārsūdzot to pilnā apjomā un norādot sekojošo. Atbildētājs uzskata, ka pirmās instances tiesa, pieņemot spriedumu, būtiski ierobežoja atbildētāja Civilprocesa likumā noteiktās tiesības, jo skatīja lietu atbildētāja slimības laikā un pieņēma viņam nelabvēlīgu spriedumu. Tiesa izskatīja lietu, neraugoties uz to, ka atbildētājs lietas izskatīšanā 2014.gada 5.februārī nevarēja piedalīties, jo bija apslimis. Šo faktu apliecina 2014.gada 31.janvāra iesniegums tiesai. Līdz ar to atbildētājam nebija iespējas īstenot savas likumā noteiktās tiesības, piedalīties lietas iztiesāšanā un aizstāvēt savas intereses, to skaitā, iesniedzot pretprasību.

Norāda, ka 2013.gada septembrī prasītājs vērsās tiesā, lūdzot piedzīt parādu, neraugoties uz to, ka šajā brīdī atbildētājs vēl veica iepriekšējās civillietas Nr.C17107611 tiesas sprieduma izpildi. Uzskata, ka šāda prasītāja rīcība apliecina diskriminējošu un atšķirīgu attieksmi pret atbildētāju salīdzinājumā ar citiem šī uzņēmuma debitoriem, kas izskaidrojama ar atbildētāja darbu konkurējošā uzņēmumā, tādēļ atbildētājs savu tiesību aizsardzībai vēlējās vērsties tiesā ar pretprasību. Norāda, ka 2013.gada septembrī un oktobrī šo pretprasību sagatavot un iesniegt nevarēja, jo šāda sarežģīta juridiska dokumenta sagatavošanai bija nepieciešama juridiskā palīdzība, taču advokāts šajā laikā neatradās Latvijā. Tāpat atbildētājs nevarēja iesniegt paskaidrojumus, jo tie ir ciešā saikne ar pretprasību un šajā gadījumā uzreiz būtu jāiesniedz abi dokumenti. Norāda, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 136.panta pirmo daļu, viņam bija tiesības vērsties tiesā ar pretprasību līdz brīdim, kamēr pirmās instances tiesa pabeigs lietas izskatīšanu pēc būtības, tādēļ atbildētājs vienojās ar advokātu un uzsāka sagatavot pretprasību. Atbildētāja paskaidrojumus un pretprasību bija plānots iesniegt tiesā līdz 2014.gada janvāra beigām.

Norāda, ka 2014.gada janvāra vidū guvis smagu kājas traumu, kuras dēļ laika posmā no 2014.gada 20.janvāra līdz 2014.gada februāra vidum pārvietošanās ar kājām vai nu bija neiespējama, vai ļoti apgrūtināta. Tādēļ pēc traumas apskates un izmeklēšanas atbildētāja ģimenes ārste 2014.gada janvāra beigās atvēra slimības lapu. Atzīmē, ka nopietnas veselības problēmas bija no 2014.gada 20.janvāra līdz 2014.gada 21.februārim, ko apliecina divas darba nespējas lapas.

Līdz ar to norāda, ka ņemot vērā slimību, nebija iespējams apmeklēt advokātu, kas praktizē Rīgā, kā arī nodrošināt advokāta ierašanos pie atbildētāja, samaksājot ceļa izdevumus un patērēto laiku (finanšu apstākļu dēļ). Tādēļ objektīvu apstākļu dēļ atbildētājam nebija iespējams sagatavot nepieciešamos dokumentus iesniegšanai tiesā, kā arī piedalīties uz 2014.gada 5.februāri nozīmētajā tiesas sēdē. Paziņo, ka 2014.gada 31.janvārī vērsās tiesā ar iesniegumu, lūdzot saskaņā ar Civilprocesa likumu, atlikt lietas izskatīšanu uz saprātīgu termiņu. Iesniegumam atbildētājs nevarēja pievienot slimības lapu, jo tā vēl nebija noslēgta, līdz ar ko nebija oriģināla, kuru varētu iesniegt tiesai.

Apgalvo, ka no tiesas nav saņēmis ne telefona zvanus, ne vēstules, taču 2014.gada 5.februārī tiesas sēde notika bez atbildētāja klātbūtnes, neraugoties uz slimības lapu. Savukārt 2014.gada 27.februārī atbildētājs saņēmis uzaicinājumu izņemt ierakstīto vēstuli, kurā Jūrmalas pilsētas tiesa atsūtījusi tiesas spriedumu. Uzskata, ka spriedums pieņemts, pārkāpjot Civilprocesa likumā noteiktās tiesības. Netika ņemta vērā atbildētāja slimība, līdz ar ko nebija iespējams sniegt paskaidrojumus tiesā un aizstāvēt savas likumīgās intereses, īstenot tiesības iesniegt pretprasību. Tādēļ uzskata, ka pirmās instances tiesas rīcība atņēmusi atbildētājam Civilprocesa likumā noteiktās iespējas aizstāvēt savas likumīgās intereses un tiesības.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 1.pantu, 4.panta pirmo daļu, 5., 9., 10.panta otro daļu, 34.panta ceturto daļu, 56.^{1} panta pirmās daļas 3.punktu, 74.panta otro, ceturto un septīto daļu, 136.pantu, 151.panta otro daļu, 181.panta pirmo daļu, 189.panta trešo daļu, 190.panta pirmo daļu, 210.panta pirmo un otro daļu, 214.panta trešo daļu, 215.panta trešo daļu, 413.panta pirmo daļu, 414.panta pirmo un trešo daļu, 415. un 416.pantu, lūdz tiesu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu; nozīmēt atkārtotu lietas izskatīšanu pirmās instances tiesā; atļaut atbildētājam iesniegt tiesai pierādījumus un pretprasību.

Tiesas sēdē prasītāja privatizējamās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Jūrmalas namsaimnieks" pārstāve /pers. C/ prasību uzturēja, bet atbildētāja apelācijas sūdzību neatzina.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. D/ pārstāvis /pers. E/ apelācijas sūdzību uzturēja, bet prasītāja prasību neatzina.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmajā daļā noteikto apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Civillietu tiesu kolēģija, noklausoties prasītāja pārstāves un atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot un novērtējot lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No apelācijas sūdzības satura izriet, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts pilnā apmērā, bet netiek apstrīdēts ar spriedumu lietā nodibinātais, ka saskaņā ar Jūrmalas pilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas informāciju atbildētājs ir dzīvokļa īpašuma /adrese/, īpašnieks (lietas 9.-11.lapa).

Lietā nav strīda, ka saskaņā ar Jūrmalas pilsētas domes Dzīvokļu nodaļas 2013.gada 22.maija izziņu Nr.9-21/269, /adrese/, savu dzīvesvietu deklarējuši atbildētājs un vēl divas personas (lietas 12.lapa).

2006.gada 15.martā starp prasītāju kā pārvaldnieku un atbildētāju kā dzīvokļa īpašnieku noslēgts Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas parauglīgums Nr.108 (lietas 19.-21.lapas), ar kuru pārvaldnieks dzīvokļa īpašnieka uzdevumā apņēmies pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamās mājas /adrese/ daļu proporcionāli dzīvokļa īpašnieka kopīpašumā esošās daļas lielumam un tai piesaistīto zemesgabala daļu, savukārt dzīvokļa īpašnieks apņēmies segt pārvaldniekam izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas daļas un tai piesaistītā zemesgabala pārvaldīšanu un

apsaimniekošanu, proporcionāli viņa īpašuma lielumam atbilstošai izdevumu daļai.

2012.gada 17.decembrī atbildētājs saņēmis prasītāja rakstveida brīdinājumu par apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu (lietas 31.lapa), kurā vienlaikus brīdināts par prasītāja iespējamu vēršanos tiesā atbildētāja saistību neizpildes gadījumā.

Kā to pamatoti konstatējusi jau pirmās instances tiesa, atbilstoši prasītāja sagatavotajai dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu izdrukai, atbildētāja parāds uz 2013.gada 5.septembri sastāda LVL 1850,40 (lietas 13.-18.lapa). Vienlaikus jāatzīmē, ka prasītāja pārstāve pirmās instances tiesas sēdē norādījusi, ka pēc prasības pieteikuma iesniegšanas tiesā atbildētājs ir veicis daļēju parāda atmaksu, samaksājot LVL 237,50, tādēļ parāda summa samazinājusies līdz LVL 1510,98 (lietas 40.-42.lapa).

No lietas materiāliem (lietas 1., 36.lapas) redzams, ka prasības pieteikuma noraksts kopā ar pavadrakstu nosūtīts atbildētājam 2013.gada 20.septembrī, norādot, ka paskaidrojumi iesniedzami 30 dienu laikā no prasības pieteikuma nosūtīšanas dienas. Kā redzams no lietas materiāliem, atbildētājs ne minētajā termiņā, ne vēlāk nav izmantojis savas Civilprocesa likuma 74.panta otrās daļas 7.punktā noteiktās tiesības, proti, nav iesniedzis rakstveida paskaidrojumus lietā.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka atbildētājs ar savām darbībām ir apliecinājis, ka piekrīt prasības pieteikumā norādītajam parāda apmēram un aprēķinam.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu, dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Atbildētāja pienākums norēķināties par apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem izriet ne tikai no pušu noslēgtā Dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas un apsaimniekošanas paraugīguma Nr.108, bet arī no Civillikuma 1071.panta, kas nosaka, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām, no likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta, 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 "Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu" un 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1013 "Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu".

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļā paredz, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse. Savukārt Civillikuma 430.panta trešā daļā nosaka, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Atbildētājs nav apstrīdējis un nav pat iebildis prasītāja norādītajam parāda apmēram par laika periodu no 2011.gada 1.aprīļa līdz 2013.gada 5.septembrim, parāda apmēru pamato prasītāja sastādītais dzīvojamās mājas kopīpašuma pārvaldīšanas, apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu norēķinu pārskats (lietas 14.-18.lapas), kurā norādīta aprēķinātā summa un veikto maksājumu apmērs. Atbildētājs iebildumus par šo aprēķinu nav cēlis un atbilstoši Civillikuma 1383.pantā noteiktajam arī nav pierādījis to, ka samaksa izdarīta.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst par pierādītu parāda apmēru LVL 1510,98 (EUR 2149,93) par minēto laika periodu, kurš piedzenams no atbildētāja par labu prasītājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.pantu tiesas kompetencē ietilpst izvērtēt lietas dalībnieka neierašanās iemeslus uz tiesas sēdi. Civillietu tiesu kolēģijai nav pamata pārvērtēt pirmās instances tiesas secinājumus attiecībā uz atbildētāja neierašanās iemeslu uz tiesas sēdi novērtēšanu, jo tie atbilst lietas materiāliem un likumam.

Vienlaikus, novērtējot atbildētāja apelācijas sūdzībā norādītos argumentus kopsakarā ar lietas materiāliem un atbildētāja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētājs nav rīkojies saskaņā ar Civilprocesa likuma 74.panta sestajā daļā noteikto, ka pusēm savas tiesības jāizmanto un pienākumi jāizpilda godprātīgi.

Lieta tiesvedībā atrodas kopš 2013.gada septembra un šajā laikā atbildētājs nav izmantojis procesuālās tiesības iesniegt lietā rakstveida paskaidrojumus vai pierādījumus, kas atspēkotu prasības pieteikumā norādītos apstākļus. Arī apelācijas instancē šādi pierādījumi nav iesniegti un pēc būtības tiesas spriedumā izdarīto secinājumu pamatotība netiek apstrīdēta.

No atbildētāja iesniegumā (lietas 37.lapa) norādītā izriet, ka kājas traumu atbildētājs guvis pēc 2014.gada 20.janvāra. Savā apelācijas sūdzībā atbildētājs norāda, ka nopietnas veselības problēmas viņam bijušas no 2014.gada 20.janvāra līdz 2014.gada 21.februārim, ko apliecina divas apelācijas sūdzībai pievienotās darbnespējas lapas. No pievienotās darbnespējas lapas A, reģistrācijas Nr.19, kopijas (lietas 55.lapa) izriet, ka tā kā pirmreizējā darbnespējas lapa atbildētājam izsniegta 2014.gada 28.janvārī, taču lapā nav ziņu nedz par to, kad atbildētājam būtu jāstājas darbā, nedz par darbnespējas turpināšanos, nedz arī par to, ka minētā lapa būtu slēgta. Savukārt no pievienotās darbnespējas lapas A, reģistrācijas Nr.48, kopijas (lietas 56.lapa) izriet, ka tā kā pirmreizējā darbnespējas lapa atbildētājam izsniegta 2014.gada 17.februārī uz termiņu līdz 21.februārim, norādot, ka darbā jāstājas no 22.februāra.

Ņemot vērā augstāk minēto, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka arī līdz lietas izskatīšanai apelācijas instances tiesā atbildētājs joprojām nav iesniedzis pierādījumus par savu darbnespēju 2014.gada 5.februārī, kad civillieta pēc būtības izskatīta Jūrmalas pilsētas tiesā.

Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā lietā ir konstatējams, ka atbildētājs novilcina lietas izskatīšanu un sprieduma spēkā stāšanos, tādējādi izvairoties no savu saistību izpildes.

Apelācijas instances tiesa vadās no judikatūrā atzītā, ka tiesības uz taisnīgu tiesu tiek nodrošinātas, atbilstošo procesuālo kārtību regulējošo normu ietvaros panākot likumīga un pamatota sprieduma pieņemšanu. Personas klātbūtne procesā nav pašmērķis, viņas paskaidrojumi un argumentācija ir viens no līdzekļiem kā panākt tiesisku spriedumu. Lietas dalībnieka klātbūtne procesā it īpaši ir svarīga situācijās, kad faktisko apstākļu noskaidrošana prasa plaša pierādījumu loka izvērtēšanu, ļaujot katrai no pusēm izvirzīt savus argumentus un iebildumus, aktīvi iesaistoties sacīkstē (Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamenta 2010.gada 24.novembra spriedums lietā Nr.SKC–233/2010).

Konkrētajā gadījumā apelācijas sūdzībai nav pievienoti pierādījumi, kuri tieši attiektos uz pušu strīdu un kuru iesniegšana pirmās instances tiesā būtu ietekmējusi lietas izskatīšanas rezultātu. Līdz ar to ir pamats atzīt, ka atbildētāja klātbūtnei procesā šajā gadījumā nebija izšķirošas nozīmes.

Ievērojot minēto, Civillietu tiesu kolēģijai nav pamata atzīt, ka pirmās instances tiesa būtu pārkāpusi procesuālo tiesību normas, liedzot atbildētājam tiesības piedalīties tiesas sēdē vai īstenot citas civilprocesuālās tiesības.

Apelācijas sūdzībā netiek apstrīdēta ne parāda esamība starp pusēm, ne tā aprēķins, tāpat netiek apstrīdēts piedzīto summu apmērs un pamatojumus. Savukārt apelācijas sūdzībā ietvertajiem atbildētāja argumentiem, kas attiecināmi uz pušu strīdu citā civillietā Nr. C17107611 un minētajā lietā pieņemtā tiesas nolēmuma izpildes gaitu, nav nozīmes dotā strīda izšķiršanā. Atbildētājs arī nav iesniedzis nevienu pierādījumu apelācijas sūdzībā minētajam argumentam, ka iesniedzot prasības pieteikumu laikā, kad vēl nav pabeigta tiesas nolēmuma izpilde civillietā Nr. C17107611, prasītājs būtu apliecinājis diskriminējošu atšķirīgu attieksmi pret atbildētāju salīdzinājumā ar citiem prasītāja debitoriem. Apelācijas sūdzībā norādītais arguments, ka 2013.gada septembra, oktobra mēnešos atbildētāja advokāts nav atradies Latvijā, nav vērtējams kā pamatots un attaisnojošs iemesls, kas liegtu atbildētājam realizēt savas procesuālās tiesības, turklāt lietā nav iesniegts neviens pierādījums tam, ka atbildētājs būtu saņēmis zvērināta advokāta juridisko palīdzību vai vismaz veicis aktīvas darbības nolūkā saņemt šo juridisko palīdzību līdz lietas izskatīšanai pēc būtības pirmās instances tiesā.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas apstākļus, bet atbildētāja apelācijas sūdzībā minētie argumenti nevar būt par pamatu pretēju secinājumu izdarīšanai. Vienlaikus Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepieciešamu norādīt, ka pirmās instances tiesa bez pamatota iemesla sprieduma motīvu daļā, cita starpā, ir atsaukusies uz likumu "Par dzīvokļa īpašumu", kurš zaudējis juridisko spēku 2011.gada 1.janvārī, kaut gan laika periods, par kuru tiek piedzīts parāds, ir no 2011.gada 1.aprīļa līdz 2013.gada 5.septembrim. Taču, neskatoties uz minēto, spriedums pēc būtības ir pareizs.

Apmierinot prasību, piemērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi, kuri pamatoti ar rakstveida pierādījumiem lietā, tas ir, valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu EUR 320,74 (LVL 225,42) (lietas 7.lapa), ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 4,70 (LVL 3,30) (lietas 8.lapa).

Kā redzams no lietas materiāliem, saistībā ar lietas izskatīšanu ir radušies ar nosūtīto četru tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi (divu tiesas pavēstu un prasības pieteikuma noraksta piegādāšanu un izsniegšanu pirmās instances tiesā – EUR 5,24 (LVL 3,68) un divu tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu apelācijas instances tiesā – EUR 3,10, kopā EUR 8,34. Ņemot vērā to, ka prasītājs atbilstoši Civilprocesa likuma 40.panta pirmajai daļai līdz lietas izskatīšanai pirmās instances tiesā ir samaksājis ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (LVL 3,30) apmērā (lietas 8.lapa), saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, 42.panta pirmo daļu no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,64 apmērā (EUR 8,24 – EUR 4,70).

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājam nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos procentus 6% gadā no piespriestās parāda summas EUR 2149,93 par laiku līdz sprieduma izpildei, jo saskaņā ar Civillikuma 1765.pantu gadījumos, kad likums noteic aprēķināt likumiskos procentus, tas nolikts seši no simta gadā.

Saskaņā ar Euro ieviešanas kārtības likuma 4.panta otro daļu, sākot ar *euro* ieviešanas dienu, latos izteiktu iesākto, bet nepabeigto (neizpildīto) tiesisko instrumentu kopsummu konvertē *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma veidojas no konvertētajām sastāvdaļām. Nepabeigtā (neizpildītā) tiesiskā instrumenta kopsumma nepārsniedz sākotnējo tiesiskā instrumenta kopsummu latos, kura konvertēta *euro*, ievērojot Padomes noteikto maiņas kursu un šā likuma 6.pantā noteiktos noapaļošanas principus. Ņemot vērā minēto, sprieduma rezolutīvajā daļā norādītās piedzenamās summas tiek noteiktas *euro* atbilstoši Latvijas Bankas noteiktajam valūtas kursam.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 434.panta ceturtajai daļai, 204^1.pantam atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Civilprocesa likuma 430., 432.-434.panta, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

privatizējamās sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Jūrmalas namsaimnieks" prasību pret /pers. D/ par parāda piedziņu – apmierināt.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu privatizējamai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, parādu EUR 2149,93 (divi tūkstoši viens simts četrdesmit deviņi *euro* un 93 centi), tiesas izdevumus – valsts nodevu EUR 320,74 (trīs simti divdesmit *euro* un 74 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 (četri *euro* un 70 centi), kopā EUR 2475,37 (divi tūkstoši četri simti septiņdesmit pieci *euro* un 37 centi), nosakot privatizējamai sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos procentus 6% no simta gadā no parāda summas EUR 2149,93 (divi tūkstoši viens simts četrdesmit deviņi *euro* un 93 centi).

Samaksa veicama uz privatizējamās sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks" bankas norēķinu kontu LV79UNLA0010 0104 6776 8, AS „SEB banka" vai LV02RIKO 0002 0131 1469 2, AS „DNB banka", vai LV57HABA 0551 0089 2337 9, AS „Swedbank", vai LV55PARX 0007 0405 5000 3, AS „Citadele banka".

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 3,64 (trīs *euro* un 64 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama: saņēmējs – Tiesu administrācija, reģ. Nr.LV90001672316, saņēmēja iestāde – Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000; maksājuma mērķī norādāms ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un atsauce uz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas spriedumu lietā Nr.C17129713.

Noteikt /pers. D/, personas kods /personas kods/, 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei. Šajā termiņā valsts ienākumos piedzenamo tiesas izdevumu samaksu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas apgabaltiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sastādīts – 2014.gada 26.novembrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja /paraksts/ I.Stuberovska
Tiesneses
/paraksts/ I.Zaļā
/paraksts/ I.Strelča